

TÉMA MĚSÍCE

ŠEST LET ROZVOJE ŠKOL

Letecký pohled na celý areál školy

foto Elšad Tagijev

Více než dvojnásobná kapacity mateřské školy, více než dvojnásobná kapacita základní školy a k tomu základní umělecká škola – to je v kostce souhrn posledních šesti let líbeznického školství. Rozšiřování školy uzavřela přestavba půdních prostor. Šest nových učeben a nový sál se veřejnosti představily 21. ledna a od února se v nich budou učit žáci. „Došli jsme k limitu dalšího rozšiřování školy. Více už Líbeznice neunesou nejen kvůli prostorovým možnostem, ale i kvůli kapacitě komunikací a parkovišť. Teď se můžeme více věnovat kvalitě vzdělávání a modernizaci prostor, které pamatují na 50. léta minulého století,“ říká starosta Martin Kupka.

Drobné zvýšení kapacity obec připravuje ještě v případě mateřské školy. Pokud by se podařilo získat dotaci, zvětšila by se možná ještě letos severní část nového pavilonu o pár metrů. Kapacita školky by se tak mohla zvýšit o dalších devět dětí. Celkem by pak bylo k dispozici 128 míst.

Jak šel čas v MŠ

V roce 2010 postavila obec tehdy ještě pod vedením starosty Otakara Hlavína nový pavilon školky ze svých vlastních prostředků. Původní kapacita 48 se zvýšila na 73 míst. Potom přišla v roce 2013 v reakci na další dramatický nárůst dětí přestavba staré budovy. Ta přinesla nových 25 míst. Posledním krokem bylo „obsazení“ prostor po družině v nové budově a navýšení kapacity na nynějších 119 míst. Celkem na rozšiřování školky vynaložila obec za posledních 6 let přes 15 milionů korun.

Rozvoj ZŠ a ZUŠ

V roce 2013 se podařilo realizovat rozsáhlé zateplení školy. Celkově se tehdy investovalo do výměny oken a nové izolace fasády 18 milionů korun. Spolu s tím se podařilo postavit novou třídu v krčku mezi hlavním objektem a jídelnou. Ve stejném roce vznikla při škole také Základní umělecká škola nejprve s kapacitou 120 míst. V loňském roce se pak po mnoha opakovaných pokusech podařilo zvýšit kapacitu na 220 míst.

Ještě na jaře roku 2013 měla samotná základní škola kapacitu 450 míst. Zároveň ale řešila drama-

tický nedostatek prostoru. Začal se proto stavět nový pavilon „Rondel“ pro třídy prvního stupně. Když se 1. září 2015 otevřel prvňáčkům, získala škola navíc 240 míst. Ani to ale nestačilo. Ve všech navíc začala prskat i malá tělocvična. Rozšiřování kapacity si tak vyžádalo výstavbu nové tělocvičny a přestavbu půdy. Tělocvična se otevřela žákům školy v loňské roce a „boj“ o nová místa se uzavřel otevřením kompletní přestavby podkroví. Celkem se v tomto prostoru může učit 180 žáků. Nová kapacita ZŠ a ZUŠ Líbeznice je 1 020 míst.

„A to už je obrovská škola. Stavba je samozřejmě jedna věc. Ještě důležitější ale je, abychom dokázali pro tolik dětí sehnat kvalitní učitele a zlepšovat kvalitu vzdělávání. Zatímco před 4 lety měl sbor 28 pedagogů, letos nás tu učí celkem 43. To je pochopitelně velký nárůst a pro nás všechny náročnější situace,“ vysvětluje ředitelka školy Ivana Pečárková.

Žádná další místa už ve škole vzniknout nemohou. Nebylo by to možné už kvůli kapacitě kuchyně, jídelny a samozřejmě také s ohledem na limitní dopravní kapacitu přilehlých komunikací. Navíc obec trvá na zachování co největší plochy přilehlého parku.

„Do budoucna nás ale čekají nezbytné úpravy v hlavní budově školy. Plánujeme modernizaci starých učeben. Kompletní rekonstrukcí musí projít elektroinstalace a postupně se musí opravit i všechny staré podlahy,“ dodává místostarosta obce Michal Doubrava.

-na-

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

začátek roku je obdobím optimistických předsevzetí. Stejně jako mnoho z vás nemám to slovo příliš v lásce. Člověk ale prý nějaká má mít. Dávám si kvůli tomu předsevzetí drobná a realistická: budeš chodit spát před půlnocí, nevypiješ víc než 2 litry coly, nebudeš se zlobit s věcmi, které nejdou změnit, a tak dál, a tak dále. Jenže ani tak není úspěch zaručen. K večeru stejně na ten třetí litr coly dojde. Utěšuju se jen tím, že to není tak zlé, že colu na rozdíl od cigaret v restauracích ještě nezakázali.

Když jsme u těch předsevzetí. Obec by si asi také měla nějaká dát. Třeba: že se teď budeme všichni zdravit, že budeme všichni ohleduplně jezdit i parkovat, že nebudeme vypouštět rachejtle, kdy se nám zlíbí, že zakopeme válečné sekery se všemi sousedy, že budeme ohleduplní a vlídní. Mimochodem, četl jsem nedávno úryvek z jedné mezinárodní studie, která dokazovala, že když pozdravíte druhého člověka na ulici, prodloužíte si život stejně, jako byste se 10 vteřin smáli. V obou případech totiž nejen toho druhého, ale i sebe pozitivně ladíte a stimulujete. Nevím sice, jak seriózní ta studie byla, ale vím bezpečně, že neuškodí, když si ji vezmeme k srdci. S těmi rachejtlemi to na přelomu roku zase byla šlamastika. Kolikrát jsem slyšel, jak jsou na tom všichni finančně špatně. Ve světle ohňostrojů a vynaložených částek vypadá ten nárek nějak nepodložený. Za malou chvíli jen nad Líbeznici vyletělo do vzduchu několik desítek, ne-li přímo stovek tisíc. A ještě jedna poznámka k tomu. Snažíme se omezovat zbytečné vyhlášky a nařízení – alespoň u nás v obci. (Ve státě to platí spíš naopak.) Mnoho lidí si oprávněně stěžuje, že tolik zákonů a zákazů nepotřebujeme. Jsem také mezi nimi. Po silvestrovských salvách jsem ale dostal hned několik mailů, že bychom to okamžitě měli vyhláškou omezit. To je ale těžké, už teď je to s výjimkou silvestra a Nového roku v podstatě zakázané. Jenže se to téměř nedá postihnout. Než vytočíte číslo policie a ona na místo dorazí, je i při nejlepším vůli zpravidla po všem. To ostatně potvrzuje, že nemáme tolik spolehat na paragrafy, ale více na vysvětlování a přímé upozornění těch, kteří rachejtle prostě zbožňují.

Pro obec začal letošní rok pěkně zoztra. Hlavním tématem se stalo odpadové hospodářství. Nejpoužívanější slovy na úřadě jsou teď odpad a popelnice. Zkrátka optimistický začátek. Zaznívají přitom jak pozitivní odezvy, tak kritické názory. Samozřejmě že se teprve uvidí, jak přesně se změna v odpadovém hospodářství projeví. Už teď ale pozorujeme, že množství vytríděného odpadu roste a že spousta lidí začala přemýšlet, co a jak vyhazuje. To samo o sobě je už dobrý signál. Ještě jednou všechny prosím o pochopení a toleranci, pokud se objeví nějaké problémy při výměně nádob.

S přáním úspěšného roku

Váš starosta

Číslo měsíce: 1185 – tolik trojúhelníkových ploch tvoří strop nového sálu ZŠ a ZUŠ Líbeznice

i ROZHOVOR

JIŽ SEDMÝM ROKEM STAROSTOU

Martin Kupka starostuje v Líbeznicích již sedmým rokem. Od posledních voleb uplynuly už více než dva roky a jsme těsně za polovinou volebního období. V listopadu 2016 se Martin Kupka navíc stal náměstkem hejtmanky Středočeského kraje pro oblast zdravotnictví. Skloubit tyto dvě náročné funkce není jistě jednoduché a nejen o tom je i lednový rozhovor.

Pane starosto, co byste popřál spoluobčanům do roku 2017?

Aby byli zdraví, aby měli zdravé děti a také, aby jim přálo štěstí. To jsou obyčejná přání, ale čím víc se v posledních dnech pohybuji pracovně po nemocnicích, tím mi připadají důležitější. Také bych nám všem přál, aby nám život v Líbeznicích dělal radost, abychom tu nacházeli dobré přátele a mezi sousedy měli dobré lidi.

Jak vůbec hodnotíte rok 2016 z pohledu obce i celospolečenského a co vám v tomto roce udělalo největší radost i starost?

Pro Líbeznice to byl docela šťastný letopočet. Podarilo se dokončit tělocvičnu a upravit fotbalové hřiště. Teď už to s našimi fotbalisty nemůže jít z kopce. Dvoumetrový rozdíl mezi horním a dolním koncem hrací plochy je pryč. Upravili jsme také Areál zdraví. První příbyl skatepark, pak v průběhu léta mlatové cesty, rehabilitační prvky, workoutové hřiště a nakonec i nový mostek. Přestavěli jsme s výdatnou pomocí státu a okolních obcí celé podkroví školy a dali konečně nový povrch zbývající části Školské ulice. To byly stavební novinky, které znovu trochu proměnily tvář obce. Vedle toho ale obec oživily Farmářské trhy, které začaly pořádat Pavla Zarembová a Alexandra Dančová každou druhou sobotu. Slyšely jsme první počiny orchestru naší Základní umělecké školy. Příbyly další kulturní a sportovní akce. Jsem moc rád, že Líbeznice dávno nejsou jen noclehárnou, jak se mluví o pražské periferii, ale že tu dnes téměř každý najde zábavu a vyžití podle svého gusta.

Od obecních voleb uběhly již více než dva roky, jak se zatím daří plnit volební sliby?

Před koncem roku jsme na jednání obecního zastupitelstva kontrolovali, jak na tom jsme a co se z programu na celé čtyři roky už naplnilo. Dopadlo to dobře. Velkou část bodů jsme mohli zaškrtnout jako splněné. Do dalších se pustíme letos. Chtěli bychom opravit Pražskou ulici. Na projektu se pilně pracuje. Jednáme se současnými vlastníky Českých sběrných surovin o odkoupení celého areálu.

A jaké jsou plány na další dva roky?

V letošním roce bychom rádi rekonstruovali Pražskou ulici. Patří mezi nejhorší cesty v obci a díry na ní už se fakticky nedají opravovat, protože záplata by už sahala z jedné strany na druhou. Pracujeme teď intenzivně na samotném projektu a snažíme se co nejlépe vyřešit chodník i parkovací stání, kterých je všude nedostatek. Pokusíme se sehnat prostředky na úpravu kapličky a jejího bezprostředního okolí. Hned na jaře proběhne architektonická soutěž na novou hasičskou zbrojnicu a úpravu prostranství kolem Domu služeb. Usilujeme také o rozšíření mateřské školy drobnou přístavbou. Pokud uspějeme s dotační žádostí, mohla by naše školka zvětšit kapacitu o dalších devět míst. Slibili jsme, že založíme zelený pás kolem obce. Na tom budeme pra-

Martin Kupka

foto -ji-

covat a zároveň se pokusíme po mnoha letech jednání přiblížit ke kompletní proměně nynějšího areálu sběrných surovin. Všechno ale naznačuje, že to bude bohužel jen drobný posun. Nezáleží totiž tolik na obci jako na současném majiteli pozemků.

V posledních několika letech vzniklo v obci mnoho nových staveb, které sbírají i ocenění v oblasti architektury. Kterou stavbu, pokud se to dá vůbec říci, máte nejraději?

Nejvíc vždycky přilnete k tomu, co vám dělá nejvíc starosti. V našem případě to byla stavba tělocvičny. Od první do poslední chvíle jsme se museli stavbě maximálně věnovat a tlačit na dodavatele, aby dodržoval termíny, postup prací i zajišťoval bezpečnost na staveništi. Pořád se s ním ještě dohadujeme, protože nezaplatil svým subdodavatelům. Když se ale v tělocvičně čas od času stavím, dělá mi velkou radost, když tam vidím hrát děti fotbal nebo cvičit. Věřím, že toto dílo přispěje nejen k dobré architektonické pověsti obce, ale hlavně ke zvýšení kvality života pro všechny, kteří tu žijí.

Pokud byste se podíval ještě dále do budoucnosti, kde vidíte Líbeznice například za 10 let?

Přál bych si, aby to byla moderní obec, kde budou žít lidé spolu, nikoli vedle sebe. Její okraj bude lemovat nově založený zelený pás. Sloužit bude nejen pro pravidelné vycházky pejskařů a zvyšování kondice běžců, ale také pro odpočinek všech, kteří mají rádi stromy a přírodu. Uprostřed obce v místě bývalých sběrných surovin budou lidé sedět na lavičkách u nových pěkných bytových domů. Opodál budou probíhat farmářské trhy, kde bude ještě pořád možné nakoupit čerstvou zeleninu, zatímco obchody vedle budou nabízet už jen amarouny nejruznějších syntetických příchutí a ještě o něco chytřejší mobilní telefony.

V listopadu jste byl zvolen do funkce náměstka hejtmanky Středočeského kraje pro oblast zdravotnictví, jaké vás v této oblasti čekají priority?

Nejčastěji teď vzpomínám na výjezdy s našimi hašiči. Zdědil jsem totiž po předchozím vedení kraje dvě nemocnice ve vážném stavu – jde vlastně o hašení rozsáhlého požáru. Jen za poslední dva roky bude ztráta kladenské a mladoboleslavské nemocnice přesahovat 300 milionů korun. Prvním úkolem je tyto nemocnice uzdravit. Ve všech zařízeních navíc bojujeme o lékaře a sestry. Zkrátka, nevypadá to, že by to byl snazší úkol než vést obec.

Pokud byste měl srovnat práci pro obec a pro kraj, jaký je v tom rozdíl?

Když něco vymyslíte v obci, dá se to s podporou kolegů zrealizovat třeba za několik měsíců a hned také výsledek vidíte. Na kraji je cesta od záměru k výsledku trochu delší a komplikovanější. Musíte také o svém řešení přesvědčit více lidí a vypořádat se s větším množstvím všudypřítomné kritiky.

Na začátku roku se před vámi otevřela ještě jedna významná příležitost. Uvolnilo se místo v Poslanecké sněmovně, které byste měl podle zisku preferenčních hlasů ve volbách v roce 2014 obsadit. Půjdete tedy do Sněmovny?

Ne, nepůjdu. Nejsem sběratel funkcí. Snažím se skloubit práci pro obec a na kraji. Nedovedu si představit, že bych k tomu přidal funkci poslance, byť by se teď jednalo jen o osm měsíců.

Jak se po vašem nástupu na kraj změnila vaše pozice v obci a jaké je nové uspořádání vedení obce?

Působím nově jako neuvolněný starosta a na plný úvazek pracuje pro obec Michal Doubrava jako místostarosta. Spolu s Františkem Závorkou a dalšími radními Františkem Gruntem a Janem Havlíčkem se scházíme na jednáních Rady obce dokonce častěji než v loňském roce. Jsem přesvědčený o tom, že se budou Líbeznice dále dobře rozvíjet.

Děkuji za rozhovor

František Grunt

ŠKOLNÍ KOLO SOUTĚŽE MŠMT POPRVÉ V ZUŠ LÍBEZNICE

Ve čtvrtek 5. ledna 2017 se v naší mladé umělecké škole poprvé konalo školní kolo soutěže vyhlašované každoročně ministerstvem školství. Soutěžilo se v oboru hra na klavír a přes několik absencí z důvodu nemoci se zúčastnilo pět statečných dětí, které v různých kategoriích (podle věku) bojovaly o postup do okresního kola (letos ho pořádá ZUŠ Čelákovice na začátku února).

9. ÚNORA BUDEME MAXÍKOVI DRŽET PALCE

Odborná porota pod vedením Mgr. Ivy Štrynclové ocenila snahu našich sólistů a rozhodla takto: V nulté kategorii získala 3. místo Helena Vágnerová, v 1. kategorii získala Ema Vůjková Čestné uznání, ve 2. kategorii získal Eldar Tagijev 3. místo, ve 3. kategorii zvítězil Maxime Lecot a postupuje

Vítězný klavírista

foto Peter Smékal

do okresního kola a ve 4. kategorii získala Kateřina Kovářová 2. cenu.

Všem soutěžícím děkujeme za předvedené výkony a postupujícímu Maxíkovi Lecotovi budeme 9. února držet palce, aby dobře reprezentoval Líbeznice.

Zbývá dodat, že soutěž proběhla za přítomnosti většiny rodičů soutěžících dětí a zvukový i obrazový záznam obětavě pořizoval pan inženýr Smékal, za což mu upřímně děkujeme.

Roman Novotný

TALENTOVANÁ JUDISTKA

Barbora Chytilová, žákyně šestého ročníku líbeznické školy, je nadějnou judistkou. Jejím posledním úspěchem je **2. místo** ve **Vánočním turnaji**, který proběhl v polovině prosince ve Zbraslavi.

Šárka Mišurcová

Vítězka Barbora Chytilová

foto archiv ZŠ

MÁME RADOST, KDYŽ MÁ JINÝ RADOST

Dne 22. prosince 2016 odjela třída 7.A se svou třídní učitelkou Radkou Kostkovou do Dětského domova Dubá-Deštná, aby nadělila tamním dětem vánoční dárky. Domluvené kokořínské setkání se sice neuskutečnilo přesně na Štědrý den, ale žáci se jej snažili štědrovečerní atmosféře co nejvíce přiblížit. Rozbalování dárků tudíž předcházela tradiční slavnostní večeře se spoustou řízků a bramborového salátu, nechybělo ani domácí cukroví. Poté se nedočkavé děti vrhly na hromadu dárků a pak již následovalo šustění papírů a nadšené výskány.

„Domluvila jsem se s paní ředitelkou domova, aby dopis Ježíškovi od dětí z Dubé putoval do naší třídy,“ přibližuje zrod této iniciativy učitelka Kostková. „Mojí úžasní rodiče se s nadšením a velkou vlnou solidarity zapojili do akce s námi. Pořídili pro děti vše, o co si napsaly, k tomu každý přidal něco navíc. Ve finále dárky pro děti v domově naplnily celou jednu místnost. Vše se nám ani nevešlo do autobusového úložného prostoru.“

ŠTĚDRÝ DEN O DVA DNY DŘÍVE

Děti našim žákům ukázaly, jak to v dětském domově vypadá, jak tam žijí, společně spolu strávili celé dopoledne. Akce se zúčastnilo i pět rodičů.

„Byl to opravdu silný zážitek. Doufáme, že naše přátelství bude nadále pokračovat. Všem rodičům a dětem z mé třídy z celého srdce velmi děkuji za to, že jsou takoví, jací jsou,“ dodává paní učitelka Kostková.

Andrea Gruntová

Děti z dětského domova Dubá-Deštné

foto archiv Radky Kostkové

LÍBEZNICKÉ SBORISTKY Z KÜHNHOVA DĚTSKÉHO SBORU

Žákyně třetích tříd Jůlie Maurová a Klárka Brodská vystupují na českých prestižních scénách – v Rudolfinu, Stavovském divadle, a dokonce i v Národním. Jak se jim na prknech, co znamenají svět, daří?

Kdy se z vás stala Kühňata?

Jůlie: Ve sboru zpívám od čtyř let.

Klárka: Já do něj začala chodit v první třídě.

Jak často se zpěvu věnuješ?

Jůlie: Věnuji se mu dvakrát za týden. Sbor probíhá jednu hodinu, cesta jedním směrem mi zabere 20 minut. S sebou si беру noty.

Klárka: Do sboru chodím dvakrát týdně na hodinu, ale před koncerty, což bylo hlavně před Vánoci, máme hodiny prodloužené a často vystupujeme. Cesta mi trvá asi hodinu tam a hodinu zpět. I já na hodiny nosím texty a noty, podle kterých zpíváme.

Kdo ti pomáhá?

Jůlie: Pomáhají mi obě babičky, děda a maminka.

Klárka: Nejčastěji mi pomáhá babička, která mě na hodiny doprovází.

Jůlie Maurová

foto archiv

Klára Brodská

foto archiv

Co tě na této aktivitě baví?

Jůlie: Zpěv.

Klárka: Na zpívání mě baví úplně všechno, nejvíce atmosféra při vystupování. Vždy jsem měla štěstí na sbormistryně, vystupovali jsme scénicky, v kostýmech i ve stejnokrojích.

Co považuješ za svůj největší úspěch?

Jůlie: Za svůj největší úspěch považuji postoupení do opery *Jeníček a Mařenka*, kterou Národní divadlo hraje v Hudebním divadle v Karlíně.

Klárka: Za největší úspěch považuji vystupování ve Stavovském divadle a Rudolfinu.

Zažila jsi se sborem ještě něco zajímavého?

Jůlie: Setkala jsem se na vystoupení s Xindlem X a skupinou Chinaski.

Klárka: Protože se mi vždy líbilo, že se sbormistryně při zpívání doprovází na klavír, začala jsem se na něj také učit.

Děkuji za rozhovor.

Andrea Gruntová

5. VÁNOČNÍ LÍBEZNĚNÍ

Stalo se již tradicí, že se poslední středu před Štědrým večerem koná slavnostní večer žáků ZUŠ pod názvem Vánoční Líbeznění. Loni v prosinci jsme zažili už pátý ročník.

Akce, na kterou se žáci všech tří uměleckých oborů připravovali celý podzim, proběhla v novém sále školy ve třetím patře nad jídelnou. V krásném prostředí, dýchajícím novotou, ukázaly svůj um obě skupiny tanečního oddělení v nových kostýmech a s novou choreografií, za čímž stála posila našeho sboru, paní učitelka Dastychová.

Opět se představil pěvecký sbor Rorýsci pod vedením paní učitelky Pospíšilové s klavírním doprovodem Ivy Štrynclové.

Během přestávky mohli početní návštěvníci zhlédnout v malém sále o patro níže výstavu prací našich výtvarníků, pracujících pod uměleckým vedením Radka Mackeho.

VELKÉ PODĚKOVÁNÍ OBCI ZA MOŽNOST VYUŽITÍ NOVÉHO SÁLU ŠKOLY

Ve druhé části večera se představilo několik sólistů, ale též akordeonový soubor pana učitele Camfly a celé představení už tradičně ukončil dechový orchestr (pod taktovkou pana učitele Pospíšila), který byl odměněn velkým potleskem a donucen k přidávku.

Rorýsci

foto Blanka Holíčová

Těžko se mi hledají slova hodnocení, abych nebyl nařčen ze „zuškočvály“. Během večera vystoupilo na 80 žáků naší školy a s velkou vervou nesli „kůži na trh“. Rodiče, příbuzní i ostatní hosté, pro které připravených 170 míst k sezení ani zdaleka nestačilo, vytvořili báječnou atmosféru a dlouhým potleskem odměňovali snahu vystupujících.

Závěrem bych chtěl poděkovat vedení obce – sál, který smíme používat, se rychle stane srdcem většiny našich akcí i místem pro pravidelnou výuku. A tak vás, milí líbezníci i přespolní, už teď zvou na 6. Vánoční Líbeznění, které se koná 20. prosince 2017 od 18.00 hod. v novém sále školy.

Přeji vám dobrý rok 2017.

Roman Novotný

ADVENTNÍ STŘÍPKY Z MŠ LÍBEZNICE

Ani jsme se nenadáli a už tu byl prosinec, pro děti jistě nejkrásnější měsíc v roce a čas adventu.

Hned první pátek k nám do školky přišel Mikuláš s čertem a andělem. Všichni hřišníci se báli, aby neskončili v čertově pytli, honem vše zachraňovali básničkami či písničkami. Nakonec vše dobře dopadlo a děti si nesly domů malou nadílku. Následující týden byl přímo nabitý. V pondělí jsme jeli naposledy do solné jeskyně. V úterý proběhla hudební dílnička s Markem. Ve čtvrtek tu byl znovu, tentokrát s divadelním představením *Od Mikuláše do Vánoc*, které si děti moc užívaly, protože si nejen za-

zpívaly s Markem a jeho pomocnicí Liduškou všechny známé koledy, ale většina si i zahrála malé role při tahání kedlubny či sbírání brambor na vánoční bramborový salát či role Tří králů. Mezitím jsme všichni pilně pracovali na vánoční výzdobě školky. Ve stříhání sněhových vloček jsme všichni přímo přeborníci a moc nás to baví.

S DĚTMI JSME SI VYZKOUŠELI VÁNOČNÍ ZVYKY – ROZKROJENÍ JABLÍČKA A LITÍ OLOVA

Jako každý rok i letos jsme vyráběli přáníčka a drobné dárky pro rodiče. Několik týdnů jsme také trénovali na vánoční besídku v kostele sv. Martina. Zpívali jsme rodičům vánoční koledy a postupně jsme sestavili živý betlém. Byl to nádherný pohled – kostel plný andělů. Protože je nás hodně, vystoupení

měla zvlášť Bezinka a zvlášť Jeřabinka. Jen byla škoda, že se při vystoupení Jeřabinky konaly třídní schůzky ve škole, tudíž nemohli přijít všichni rodiče.

Na varhany nás doprovodila paní Ivana Budářková, moc jí tímto děkujeme. Předvánoční čas utíkal a my všichni už počítali dny, kdy k nám přijde Ježíšek. Do školky přišel s předstihem již v úterý. Děti našly pod stromečkem spoustu krásných hraček a stavebnic a také panenky. Společně jsme poseděli, poslechli si i zazpívali vánoční koledy, popovídali si o vánočních zvycích a tradicích a některé jsme si vyzkoušeli – rozkrojili jsme jablíčko, děvčata házela střevíčkem, odlévali jsme olovo. Také jsme si nakreslili a následně si povídali o našem největším přání, o tom, jak doma slavíme Vánoce, a ochutnali jsme cukroví, které nám maminky připravily.

Přejeme úspěšný rok 2017 a těšíme se na další spolupráci s vámi a vašimi dětmi.

Jana Horáková

ZIMNÍ HRÁTKY NA SNĚHU

Nový rok 2017 jsme zahájili vzpomínkami na prožité Vánoce. Děti se po svátcích do mateřské školy těšily na své kamarády a nové hračky od školního Ježíška brzy našly své majitele. Mezi nejoblíbenější hračky patřila nová dopravní autodráha, magnetické stavebnice, dřevěné vícevrstvé puzzle a domeček pro panenky.

První týden v lednu jsme oslavili svátek Tří králů. Děti se seznámily s touto tradicí a lidovými zvyky, vyráběli jsme královské papírové koruny a děti si je vyzkoušely při zpěvu písně „My tři králové“. Vánoční období jsme ukončili odstrojením stromečku a úklidem vánočních dekorací.

DĚTI MĚLY RADOST Z PRVNÍHO LETOŠNÍHO SNĚHU

Pranostika „Na Tři krále – zima stále“ se tentokrát vyplnila doslova. Nastaly silné mrazy a k velkému nadšení dětí začalo druhý týden v lednu sněžit. Zahrada mateřské školy se proměnila v po-

Děti z mateřské školy

foto archiv MŠ

hádkovou zimní krajinu a děti na hřišti stavěly sněhuláky, sněhové „bubáky“, vyšlapávaly cestičky ve sněhu a nacvičovaly hod koulí na terčovou stěnu.

K dobré náladě přispěla i návštěva Mobilního planetária v rámci projektu Vesmír. Děti se srozumitelnou formou pohádky „Zvířátka ve vesmíru“ dozvěděly zá-

kladní jevy astronomie – proč se nad Zemí střídá noc a den, jak se jmenují fáze Měsíce nebo proč jablko padá ze stromu dolů na zem. V nafukovací planetární kupoli se dětem velmi líbilo a o vesmíru a jeho divcích jsme si vyprávěli i další dny.

Denisa Odehnalová

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

SKAUTSKÁ VÁNOČNÍ BESÍDKA – EJCHUCHU

Většina z nás se každý rok těší na Štědrý den, rozsvícení stromeček, kapra a hlavně na dárky. Líbezníckí skauti mají to štěstí, že se těší dvakrát. Proč? Protože mají Ejchuchu, skautskou vánoční besídku.

Loňské Ejchuchu proběhlo již v nových prostorách Sportovního a společenského centra Na Chrupavce. Součástí besídky byly zábavné soutěže, připravené na základě tradičních vánočních zvyků a obyčejů. Děti poslepu kreslily jadrka do jablíčka, skládaly básničku s vánoční tematikou, pouštěly „lodičky“, nosily ořechy

Vedoucí vytvořili živý obraz betlémských jeslíček

foto ejchuchu-skauti

na čajové lžičce a podobných soutěžích bylo připraveno více. Na závěr pak absolvovaly vánoční kvíz. Po soutěžích následovala přestávka na občerstvení, vyplněná konzumací přineseného cukroví, chlebičků a limonád.

Ve druhé polovině setkání vytvořili všichni vedoucí živý obraz betlémských jeslíček. Nechyběl nikdo, do-

konce přiletěla i kometa. Zde pak předvedly všechny oddíly připravené scénky. Na závěr se rozdaly dárky, které si děti nadělily mezi sebou.

Výborná celostředisková akce, která každoročně zahájí vánoční svátky.

Petr Figalla – Chrástal

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

Už třetí rok se líbezní skauti přidali k tradičnímu roznášení betlémského světla. Na Štědrý den od 14 hodin na náměstí v Líbeznicih jste mohli vidět členy oddílů, jak za pomoci špejlí a spousty rezervních lucerníček pomáhají rozdávat plamínky dovezené našimi skautskými bratry a sestrami až z ohně věčného světla, které hoří v Betlémské bazilice, a my jej v Praze převzali. Rádi jsme tento symbol Vánoc, věčného světla v našich duších a nejvyšší lásky, přivezli co nejbližší vašim domovům a pokusíme se v tradici setrvat i příští rok.

RÁDI JSME PŘIVEZLI TENTO SYMBOL VÁNOC CO NEJBLIŽE VAŠIM DOMOVŮM

Tento rok hodně z vás přispělo a vybrala se nemalá částka na sbírku „Skutečný dárek“, pořádanou organizací Člověk v tísni. Vybrali jsme neuvěřitelných 6 660 Kč, což nám umožní pomoci podpořit méně šťastné lidi v rozvojových zemích. Za tuto částku jsme se rozhodli pořídit dvě veselé kozy, tři hejna kuřat, ovcí, dvě sazenice několika stromů, záchod, dvakrát čisté ruče, kurz „Nauč učitele učit“ a „Zdravé dětství“. Děkujeme moc za vaši důvěru a ochotu pomáhat těm, kteří to potřebují, ať je to kdokoli.

Michal Červinka – Červ

Líbezní skauti rozdávali betlémské světlo
foto archiv

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

CHUDINSTVÍ

Před zavedením úrazového nemocenského a později starobního pojištění, jakož i pojištění proti nezaměstnanosti, bývali nemocní a staří dělníci vydáni napospas bídě a utrpení. Domovské obce svým příslušníkům poskytovaly v takových případech jen nepatrnou podporu. Proto živořilo a částečně bylo odkázáno na soucit bližních tolik ubožáků neschopných výdělku. Mnozí z nich žebřili. Bývali zde flašinetáři, kteří měli licenci na flašinet čili kolovrátek. V r. 1870 žebřák Turek dostal od obce kabát za 6 zl., a když téhož roku v prosinci zemřel, obec na pohřbení koupila truhlu za 4 zl. Když r. 1872 zemřela žebračka Šmejkalová, obec jí zaplatila 5 zl. za truhlu a od hrobu. Václav Kadeřábek měl licenci na kolovrátek r. 1906, též tu žebřil Antonín Láda r. 1904 a Antonín Ůbl.

Cukrovar poskytoval chudým almužnu do r. 1885 a po jeho zrušení hospodářské ředitelství Měšice podělovalo 12 zdejších chudých měsíčně po 30 krejcarech.

DOMOVSKÉ OBCE POSKYTOVALY JEN NEPATRNOU PODPORU

V čísle 52 byl chudobinec (r. 1904), jež spravovalo panství Měšice. V r. 1883 se starosta Jos. Láha přimluvil v továrně a ve dvoře za zvýšené almužny pro místní žebračky. V r. 1888 žádal Josef Bobek, aby ve výživu vzat byl po střídě. Obec zamítla, an výživa taková dovolena není a žadatel mimo chudinskou porci a obvyklou páteční almužnu ještě příspěvek na byt ročně 10 zl. dostává. V r. 1892 se obec usnesla: vdově po Matěji Vorlíkovi vypláceti ročně 6 zl. a chození po almužně pátkové. Václavu Eimovi ročně 6 zl. bez chození, Anně Kopecké zvýšena podpora ze 3 na 6 zl. ročně. V r. 1886 byl tu žebřák Václav Blepta a byl blbý. Štěpánek chodil s harmonikou a zpíval, spával v č. 32. Obec r. 1897 koupila dům č. 47 a upravila jej na byty pro chudé příslušníky. Koupě domu s úpravou stála 805 zl. Obec platila lékařům z Měšic roční paušál 20 zl. za léčení chudých a ohledání mrtvých. Dr. Hetteš dostal r. 1930 za léčení chudých 78 Kč a r. 1933 186 Kč, r. 1936 pak 126 Kč.

Ku poskytování podpor byly při obecních úřadech zavedeny chudinské fondy vedené odděleně od správního fondu. Asi od r. 1880 obec dělala rozpočet správního i chudinského fondu. Do chudé kasy připadaly pokuty, poplatky při povolení nové

živnosti aj., schodek fondu chudinského byl uhrázován z fondu správního, ale zvláštní přírůžky pro chudou kasu nebyly. V r. 1894 činilo kmenové jmění chudinského fondu 1 503 zl., sestávalo z 8 dluhopisů, směny a vkladní knížky. V r. 1909 měl chudinský fond příjem 272 K, vydání 688 K, schodek 416 K byl uhrazen z obecní pokladny. V r. 1940 byl příjem 325 K, výdaje 6 068, schodek 5 743 platila obec.

OBEC DOKONCE PLATILA LÉKAŘŮM Z MĚŠIC ZA LÉČENÍ CHUDÝCH A OHLEDÁNÍ MRTVÝCH

Nový živnostník musel zaplatit do chudé kasy předepsaný poplatek. Například r. 1883 Jan Hubínek dal 2 zl., Josef Stránský 1 zl. (a 2 krejcare za živnostenský list), r. 1884 kramář Frant. Koutný 1 zl. 2 kr., Ant. Hojka 52 kr. za certifikát na obchod s mlékem, Moritz Oesterreicher 1 zl. na palivo a 1 zl. na kávu a mouku. Švec Václav Tajč platil 1 zl. V r. 1885 dostala Anna Zemanová certifikát na živnost pekařskou a kramářskou, zaplatila 3 zl. do chudé kasy.

Z fondu chudých někdy obec půjčila občanům peníze a dlužníci je vrátili, např. r. 1894 vrátili 575 zl.

V r. 1925 dostávalo 35 osob od obce měsíčně po 10 Kč, ale r. 1922 obec zvýšila podporu chudinskou z dosavadních 36 Kč na 100 Kč ročně. Nouzi některých přestálých dělnic zavinili sedláci, kteří nepřihlašovali své zaměstnance. V r. 1939 si stěžuje pojišťovna zemědělská v českém Brodě, že Frant. Tišnovský č. 35 nepřihlásil šest dělnic. Některé přestálé příslušníky posílala obec do chorobince v Horních Počernicích, např. r. 1932 za ně obec poslala 5 866 Kč, r. 1934 platila tam obec 270 Kč za Antonína Einsteina. I Jos. Antweiss r. 1909 přišel do chorobince. V r. 1934 dostávala od obce 32 chudých osob měsíčně po 10 Kč, čtvrtletní výplata činila 960 Kč, na chudinství vůbec obec r. 1937 dala 5 516 Kč.

Asi po roce 1930 dostávaly přestálé osoby státní starobní podporu. Emilie Rosůlková z č. 126 pobírala r. 1929 ročně 500 Kč, od r. 1930 byla jí snížena podpora na 300 Kč (a od obce 30 Kč), protože i její manžel dostával podporu od r. 1930. Barbora Štemproková měla podporu r. 1940 ročně 620 Kč a 72 Kč od obce.

Dne 26. prosince 1932 spolek divadelních ochotníků uspořádal vánoční nadílku, podělil 15 dítek obuvi, obleky, což stálo 909 Kč. Kožené botky s gumovou podešví č. 35 až 38 stály 19 Kč, pracovní boty mužské stály 35 Kč.

Alexandra Dančová

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

3. 1. 1892 narozen anglický prozaik, lingvista a literární historik John Ronald Reuel Tolkien – *Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky, Pán prstenů, Příběhy z čarované říše*

5. 1. 1932 narozen italský prozaik, teoretik umění a filozof Umberto Eco – *Foucaultovo kyvadlo, Jméno růže, Tajemný plamen královny Loany*

6. 1. 1882 narozen český prozaik a publicista Ivan Olbracht – *Žalář nejtemnější, Anna proletářka, Podivné přátelství herce Jesenia*

10. 1. 1887 narozen americký básník Robinson Jeffers – *Ženy od mysu Sur, Pastýřka putující k dubnu, Básně z Jestřábí věže, Mara*

19. 1. 1877 narozen český básník, prozaik a dramatik Fráňa Šrámek – *Měsíc nad řekou, Splav, Stříbrný vítr, Tělo, Klavír a housle*

BLAHOPŘEJEME

Blahopřejeme lednovým jubilantům: Vorlíček Jaroslav – 90 let, Gosza Josef – 83 let, Krejčí Jindřich – 82 let, Pánčiová Růžena – 80 let, Sabová – 80 let, Liepold Jaroslav – 70 let, Horvát Emil – 70 let, Rosůlek Václav – 70 let, Horák Zdeněk – 60 let, Světlá Iva – 60 let.

POZVÁNKA

**Líbezní baráčníci
srdečně zvou své spoluobčany
na Masopustní zábavu
dne 18. února 2017
do Restaurace U Kouzelníka od 20 hod.
Vstupné dobrovolné – bohatá tombola.**

O KNIHOVNĚ

Obecní knihovna Líbeznice měla v uplynulém roce 9 257 výpůjček a navštívilo ji opakovaně 2 369 čtenářů. Registrovaných čtenářů bylo 306, z toho 106 dětí do 15 let. Zaregistrovaných je 101 mužů a 205 žen.

Obecní knihovna pravidelně spolupracuje se ZŠ a ZUŠ Líbeznice. Učitelky knihovnu navštěvují s dětmi, kterým se v knihovně líbí. Mnohé z nich se potom stanou pravidelnými čtenáři. Jednou měsíčně probíhá v knihovně Čtenářský klub určený dětem od 7 do 12 let. Snaží se nenásilnou formou podporovat v dětech čtenářství a vztah ke knihám.

V roce 2016 se uskutečnila proměna dětské knihovny na útulnější a přátelštější místo pro děti i rodiče.

Knihovna pamatuje i na dospělé čtenáře a každý měsíc pro ně pořizuje knižní novinky, které jsou zveřejněny i na webu knihovny: www.knihovna.libeznice.cz.

KNIHOVNU PRAVIDELNĚ NAVŠTĚVUJÍ UČITELKY SE ŽÁKY ZŠ A ZUŠ, DĚTI SI TAK BUDUJÍ VZTAH KE KNIHÁM

Kromě půjčování knih má knihovna i svůj program určený všem obyvatelům Líbeznice. V loňském

Interiér knihovny

foto Alexandra Dančová

roce to byla již čtvrtá „Noc s Ladou“, tentokrát s výletem do Chvalského zámku na výstavu Jiřího Trnky, dále „Historie knih hravě“ a „Vytvoř si svou vlastní knihu“. Tyto akce určené dětem jsme uspořádaly společně s Václavou Štikarovou. Pro dospělé čtenáře se konala literární pásma – „Kde se líbat v Praze?“ a „Přátelství básníka a malířky“.

V roce 2016 navštívil naši knihovnu cestovatel Petr Nazarov s povídkami o Jižní Americe a vyvrcholením kulturní sezony byl „Francouzský večer“, kde se recitace francouzských básníků ujal herec Ladislav Županič. Rok byl zakončen „Vánočním posezením s knihou“.

V tomto roce proběhne již popáté „Noc s Ladou“ nebo například akce „S knihou napříč časem“.

Nadále pokračuje Čtenářský klub pro děti, vždy každé poslední pondělí v měsíci od 14 do 16 hod.

V rámci nového prvku v dětské knihovně – koutku knih v angličtině – proběhne 24. února od 15 do 16.30 hod. zábavně-poučné odpoledne s angličtinou, určené dětem od 4 do 10 let pod vedením Pavly Zarembové. Vzhledem k omezené kapacitě míst je nutná registrace dětí přímo v knihovně nebo na telefonu: 773 770 904.

Alexandra Dančová

FIRMA s.r.o.
Realizace staveb a TZB

novostavby
opravy • rekonstrukce

elektro • topení • voda
plyn • vzduchotechnika

724 327 470 | 602 327 970

www.firma-stavby.cz

Stáčená vína
Příjemné posezení
Pořádání oslav
Nekuřácký vinný šenk

Mělnická 12, Líbeznice
otevřeno: po - so 14.00 - 21.00

**JAZYKOVÉ KURZY
A INDIVIDUÁLNÍ VÝUKA
v Líbeznících a okolí**

Přihlaste se
na ukázkovou
hodinu zdarma.

**ANGLIČTINA,
NĚMČINA**

**Nově
i ranní
kurzy**

Tel.: 724 755 149
www.zivaanglictina.cz

Angličtina pro děti

Přirozená forma výuky. Montessori inspirace.
Od miminek po školní věk.

Nově vypsané kurzy Únor/Červen 2017 v CVČ Měšice
Vhodné pro děti od 6 měsíců do školního věku

www.gokidsenglish.cz
<https://jana-slivone.webooker.eu>

Dřevo *do kamen*

odřezy z pilařské výroby
smrk, borovice

(nakráčeno na 30 cm přímo do kamen)

cena 650 Kč/1m³

773 115 411 *rozvoz zajištěn*
info@aargon.cz

**centrum
volného
času**
MĚSICE

**PŘEJEME VÁM MNOHO ÚSPĚCHŮ
A ŠTĚSTÍ V ROCE 2017**

ZAPISUJEME NA II. POLOLETÍ
KLUB ZAŠKOLÁK

judo hravé pokusy lego hraní street dance
pohybová příprava angličtina můj počítač
plavecká příprava výtvarné tvoření s keramikou

KURZY PLAVÁNÍ

dětské plavání rodinné plavání
komfortní zázemí moderně zařízený bazén
profesionální a příjemné lektorky

JIŽ PRO VÁS PŘIPRAVUJEME
PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY 2017

letní tematické týdenní tábory
spousta zážitků v přírodě i v bazénu
konkrétní témata a přihlašování od února

Více informací na: www.cvcmesice.cz tel.: 733 111 865

**Kalendář akcí
pro rok 2017**

27. 1.	Líbeznický ples
únor	Vepřové hody
11. 2.	Valentýnská zábava
25. 2.	Dětský karneval
8. 4.	Velikonoční trhy
22. 4.	Vejšlap povodím mratínského potoka
30. 4.	Čarodějnice
květen	Den matek v ZŠ Líbeznice
20. 5.	Kolem kolem Líbeznice
červen	Dětský den a Mamutfest
10. 6.	Bludičky
22. 7.	Sejdeme se na náměstí
26. 8.	Country večer
9. 9.	Posvícení
16. 9.	Líbeznický koloběh
říjen	Vejšlap povodím mratínského potoka
26. 11.	Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina